

παρλάρω

παρλάρω, ρ. [*<*ιταλ. *parlare* (= μιλώ)]. **1.** φλυαρώ: «όταν αρχίσει να παρλάρει, δεν μπορείς να τον σταματήσεις με τίποτα». **2.** κατέχω, μιλώ μια ξένη γλώσσα: «παρλάρεις σερβικά; || παρλάρεις βουργαρικά; || τη μόνη ξένη γλώσσα που παρλάρει είναι η γαλλική».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας